

Marlieke de Jonge, Jelly Bruining, Louis Polstra: 'Koers inclusief' Zo doe je dat in de praktijk. Kenniscentrum Arbeid, Hanzehogeschool Groningen, Groningen 2014. ISBN 9789079371136. Kenniscentrum Arbeid nr.10.

Soort boek/ziekte/stijl:

In dit boekje heeft Marlieke de Jonge, burger met diverse makke waaronder een defect lijf, haar ervaringen met mee doen en erbij horen verzameld en op papier gezet. Steeds is er na een verhaal een reactie van meestal een ambtenaar van de gemeente Groningen op het verhaal dat Marieke heeft opgeschreven. In het boekje staan verhalen met onderwerpen als eigen regie, verantwoordelijkheid, individuele vrijheid, waarbij Marlieke situaties waarin ze belandt beschrijft en allerlei praktische problemen die ze tegenkomt belicht. Ze bespreekt wat voor werk ze verzet om erbij te horen en hoeveel erbij horen oplevert. Welke (soms hartverwarmende) hulp en steun Marlieke van diverse mensen onderweg krijgt en welke praktische problemen ze tegenkomt bijvoorbeeld als ze op pad gaat met haar scootmobiel. Ze wil laten zien hoe (maatschappelijke) verbinding werkt, wat ertoe-doen inhoudt is voor een Inclusieve samenleving. 'Als iedereen de Inclusieve Samenleving alleen voor zichzelf en 'ons soort mensen' ziet, is het een verloren zaak.'

Inleiding Peter Teesink: 'Het zijn verhalen die tot nadenken stemmen, die de creativiteit en het oplossingsgerichte denken stimuleren. Daarnaast laten de verhalen zien dat het in de praktijk vaak helemaal niet zo moeilijk is; respect, contact, rekening houden met elkaar, wederkerigheid en communicatie bieden de basis, creativiteit en oplossingsgericht denken doen de rest. Dat blijkt ook uit de reacties van de ambtenaren. Zo is het een positief boekje geworden, dat duidelijk maakt dat een gevarieerde, wederkerige duurzame samenleving ons allemaal verrijkt. Daar geeft dit boekje een prikkelende positieve impuls aan.'

Over de schrijfster:

Marlieke de Jonge (1953) woont in Groningen en is praktiserend patiënt en stafmedewerker Empowerment bij Lentis (voorheen GGz Groningen).

Wat viel op:

Het is een mooi boekje waarin niet alleen de ervaringen staan, maar ook reacties van ambtenaren, hoe ze aan het denken zijn gezet of hoe ze met een onderwerp omgaan.

Citaten:

Pag.10: 'Op grond van je handicap in een categorie ondergebracht worden als apart soort burger, dat is ook pijnlijk. In categorieën verliezen mensen hun menselijk gezicht en hun waardigheid. Moslims, Antillianen, Doven of Junks: zo ga je als mensen niet met elkaar om. Categorieën-denken is contact vermijden.'

Pag. 10-11: 'Burgers moeten elkaar leren verdragen en begrenzen. Dat kan alleen als ze elkaar voortdurend tegenkomen: van straat tot sportvereniging, van school tot werk.

Een gemeenschap die anders-zijn en schaduwkanten niet uit beeld parkeert maar ermee om gaat, maakt zichzelf veel minder kwetsbaar en angstig. Veerkracht en weerbaarheid zijn sterke kwaliteiten in crisistijden. Die leer je in contact en confrontatie, niet op afstand.

Pag.21: 'Tussen mij en de rest van de samen-leving ligt een 'never ending' reeks hobbelingen overdwars. Dat begint 's morgens met zoeken naar de juiste werkelijkheid en eindigt 's avonds met een sprong in het diepe van de slaap, het toppunt van controleverlies. Daartussen zitten een defect lijf en startproblemen, wachten op de zoveelste hulpverlener, het trapje bij de voordeur, niet-ziende ogen en de lantarenpaal, kapotte liften, de kuil in de weg en de driewielfiets, voortdurende communicatiestoringen, de onbereikbare bel en het groot handboek 'Hoe legitimeer ik mijn bestaan'. Kommer en kwel? Nou nee, ik kies voor topsport.'

Pag.39: 'Het kan niet waar zijn! Maar het is waar. Tijdens mijn werktijd is er een boom geplant mid-voor mijn trike-schuurdeur. Bij nadere inspectie zijn er meer boomspruiten bijgekomen. Helemaal o.k., maar hebben we hier als buurtbewoners een stem in gehad? Niet dat ik weet. En wie heeft meer in zijn papieren bomenblauwdruk gekeken dan in de werkelijkheid? Want hoe krijg ik mijn trike nu in zijn hok? Dat is met vergunning en al gefaciliteerd als 'gehandicaptenvoorziening' door dezelfde Gemeente en dezelfde ROEZ-dienst als de groenvoorziening.'

Pag.50: 'Band oppompen? Nee hoor, hij gaat de band wel even plakken. In no time tovert hij reparatiemateriaal uit de winkel en ergens anders een fietspomp vandaan. Ik krijg een plekje bij de klantenservice, driewielfiets gaat op z'n kant en de Jumbo verandert ter plekke in een professionele fietswerkplaats. Lastig? Hoezo! 'Zulke probleempjes zijn een uitdaging. Zo blijft mijn baan afwisselend.', zegt de medewerker. En ik voel me 200% klant. Niks 'gehandicapt', gewoon een klant op wielen. Bedankt Jumbo en Jumbo-medewerkers! Deze Groninger fietst vol vertrouwen verder.'

Pag.58: 'Experiment grijs? Dank je wel Marlieke voor jouw mooie 'experiment groen' verhaal. Het laat mij zien hoe je met een praktische aanpak beweging op gang kunt brengen.'

Pag.67: 'Wijkpost medewerkers dragen meer bij aan het sparen van kosten in de gezondheidszorg dan we met z'n allen beseffen en waarderen. Daar kan geen preventieve bevolkingscampagne tegenop. Of het nu gaat om losse stoeptegels, veilige afritten of werkende verkeerslichten.'

Recensies/Extra:

<http://www.groningerkrant.nl/2014/05/koers-inclusief/>

<http://www.kwartiermaken.nl/nieuws/koers-inclusief>

